

Szellemi kalandtúra II.

Filozófiai túlélőcsomag nehéz helyzetekre

EGER

2012. június 5. kedd, 18.00

További időpont: június 12.

Az Új Akropolisz egri központja,
Gyóni Géza u. 30.

Hogyan lehet eligazodni egy olyan világban, ahol mintha minden a feje tetejére állt volna? Vannak kérdéseid, és érdekelnek a mélyebb összefüggéseket feltáró válaszok is? A tanfolyam témáinak segítségével próbára teheted a filozófiai tanításokat és alkalmazhatóságukat. Vágj bele, próbáld ki magad!

A tanfolyam hétről hétre egymásra épülő témáiból:

- Önmagunk jobbításának útja, avagy a belső harcos ébresztése – a *Mahábhárata* című indiai eposz szimbolizmusa
- Karma, reinkarnáció, helyes cselekvés – a *Bhavad-gíta* tanítása
- Mire emlékeztet a lélek csendes hangja? A tanítványi út *A Csend hangja* című ősi tibeti irat alapján
- Mi a megszabadulás értelme? A középút és a megszabadulás tana – Buddha tanítása

Belépődíj: a négy alkalom díja 3000 Ft, kedvezménnyel 2500 Ft

Mi legyen ma az esti mese?

PÉCS

2012. június 7. csütörtök, 17.30

Minerva Könyvtár, Athinay u. 44.

(6-os út, a Tűzér utca kereszteződésénél)

Ötletek a meseválasztáshoz, gyermekünk olvasóvá neveléséhez

Olvasókörünk célja a divatos vagy kevésbé ismert kortárs és klasszikus mesék bemutatása és a gyermekre gyakorolt pszichológiai és etikai hatásuk elemzése. Kötetlen kerekasztal-beszélgetés és tapasztalatcsere a mesék és a mesélés értelméről.

Szeretettel várunk minden szülőt, nagyszülőt, pedagógust és meserajongót.

A belépés díjtalan.

Utópia – lehetséges-e még?

Morus Tamás *Utópia* című művében egy távoli szigeten lévő, eszményi országot írt le. A 16. századi Angliában uralkodó viszonyok ihlették arra, hogy képzeletben megteremtse egy humanista elveket megvalósító, igazságos törvények szerint élő emberi közösséget.

A téma a reneszánsz gondolkodókat is foglalkoztatta, és azóta is sok alkotás született, amelyben az utópikus társadalmakat hol más helyre, hol a jövőbe képzelettel el. A 20. század eleje körül még általános volt a megvalósítható utópia képe, amelyhez többek között H. G. Wells is hozzájárult *A modern utópia* és az *Istenekhez felérő emberek* című regényeivel. A nyugati gondolkodók ugyanis ez idő tájt a tudomány fejlődésében bízva hittek abban, hogy az emberiség belátható időn belül képes lesz megoldani minden társadalmi és gazdasági nehézségét.

Amint a nyugati világ elvesztette kezdeti optimizmusát, ún. negatív utópiák sora látott napvilágot. Akárcsak Morus a maga idejében, a szerzők megfigyelték az aktuális tendenciákat és a jövőbe helyezték a lehetséges következményeket. Ilyen Orwell *1984* és Huxley *Szép új világ* című regénye.

Az 1984 a szovjet rezsim mintájából indul ki, és a végtelenségig viszi el a terror módszereivel élő társadalmat, ahol félelemmel és kínzással tartják ellenőrzésük alatt az embereket. A Szép új világban viszont a nyugati kapitalizmus visszás magjai csíráztak ki, és egy olyan világot teremtettek meg, ahol az emberiség a fogyasztás, az élvezet és a kényelem utáni vágy rabjává vált. A különbségek ellenére a két utópia közös jellemzője, hogy világában nem hagy helyet a művelt, gondolkodó egyénnek. Sőt, mivel potenciálisan veszélyes, üldözik és akár az életével fizet érte.

Mondanunk sem kell, hogy a témát a filmipar is felkapta, és számtalan alkotás fókuszában a baljós jövőkép áll. Az ilyen fejleményekért a filmek egy részében egyértelműen az ember a felelős, más részükben pedig természeti katasztrófa miatt omlik össze a világunk. Vagy mi magunk változtatjuk börtönné a Földet, vagy a megváltozott földi viszonyok a legrosszabb tulajdonságainkat erősítik fel, és megint csak egymás haragosaivá válunk.

Noha nem nehéz rájönni, miért szaporodnak gombamód a negatív utópiák, mégis érdemes elgondolkodni arról a jelenségről, hogy úgy tűnik, az emberiség egyre kevésbé tud elképzelni egy olyan világrendet, amelyben megvalósulna a tolerancia, az együttműködés, sőt a valódi szabadság is. Talán szívünk mélyén nem hisszük el a médiából ránk ömlő hangzatos szavakat, és valóságosabbnak éljük meg a különféle összeesküvés-elméleteket.

Ezért azt sem tudjuk elképzelni, hogy lehetnek kisebb közösségek és idealista mozgalmak, amelyek mentesek az önféltés érdekektől, és ha valaki ilyennek hirdeti magát, azonnal gyanút fogunk, és rögtön felmerül bennünk a kérdés: kinek a zsebére dolgozik. Szomorú az a világ, ahol az emberek annyira elidegenedtek, hogy ismeretlenül is vetélytársat, ha ugyan nem ellenséget látnak egymásban.

**Szophia Filmklub
A csodás zöld**

BUDAPEST

2012. június 16. szombat, 16.00
Főnix Kultúrműhely, VIII., Rigó u. 6-8.

Egy idegen bolygó fejlettebb civilizációjának lakói elhatározzák, hogy megpróbálnak tenni valamit a Földért, de csak egyetlen jelentkező akad, aki hajlandó ellátogatni erre az elmaradott területre. A film humorral átszótt, keserű hangvételű görbe tükre világunknak, és lerántja a leplet a korunk materialista világképe mögött rejlő önzésről.

Belépődíj: 800 Ft, diákoknak 600 Ft

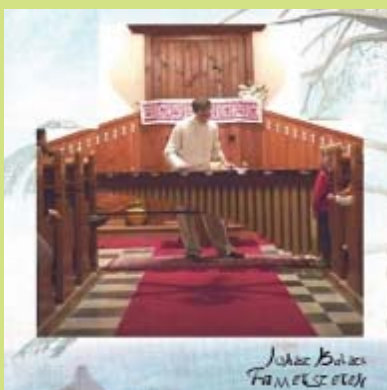
**„Fametszetek” – Juhász Balázs
marimba-koncertje**

BUDAPEST

2012. június 16. szombat, 16.00
Hunyadi Kultúrműhely, I., Attila út 29.
I/7. (kaputelefon: 24)

A marimba nevű ütőshangszer Magyarországon még kevésbé ismert, külföldön azonban igazi kultusza alakult ki. A hangszert már a különböző tradicionális törzsek (pl. Afrika, Bali szigete) zenéiben is megszólaltatták. A modern hangszergyárak újításai lehetővé tették, hogy a marimba az európai zenetörténetbe is bekapcsolódhasson. Így a játékos a hangszeren – négy verő segítségével – a legkülönbözőbb stílusú zenék szólaltathatók meg, Európa klasszikusaitól kezdve a kortárs zenén és a jazzen át egészen a népzeneig.

Belépődíj: 800 Ft, kedvezményel 600 Ft

Tehetünk-e valamit ez ellen? Szerintem sokat, sőt nemcsak tehetünk, hanem tennünk is kell. Az együttműködésre való hajlam, a nemeslelkűség gyakorlása, az önzetlen segítségnyújtás bárkinak, akivel csak összehoz a sors, nem kerül semmibe. Olyan, mint a mécses lángja, amely, ha átadjuk, lassan ugyan,

de egyre világosabbá teszi utcáinkat, városainkat és világunkat. Aki el tud képzelni egy jobb és emberibb világot, és tesz is az emberi értékek és méltóság megerősödéséért, máris éli az Utópiát.

Deák Szilvia

A magyarországi Új Akropolisz elnöke

A munkáról

A munka a természet rendjének része, amely az egysejtűektől a csillagokig a szüntelen tökéletesedés útján vezet mindenkit.

Az együttélés szellemének kialakításához az egyik nélkülözhetetlen eszköz a munka. Ahhoz azonban, hogy a munka és velejárója, a tőke aktívan közreműködhesse ebben a belső születésben, az egyén harmonikussá formálásában, a viszonyulásunk erőteljes átlényegítésére is szükség van. Így ugyanis megtisztulhatunk az állatias tulajdonságoktól, amelyeket az ember, mint üstökös a csóvát, amely mindig ellentétes a fény irányával, maga mögött húz.

Az ember tudattalan munkával leigázza a természetet; a munka miértjének tudatosításával azonban ura lesz önmagának.

Nem a foglalkozása teszi nemessé az embert, hanem ő nemesíti meg a foglalkozását.

A tőke és a munka olyan, mint az anyag és az energia: az egységes természet két különböző megnyilvánulási formája.

Az ember emelkedése nem zárja ki, hogy kiismerje magát a földi dolgokban, és nem is kell, hogy távol tartsa magát tőlük. Az egységet kell látnunk, át kell élnünk az együttélés uralta teljességet, amelyben minden harmonikusan kapcsolódik egymáshoz, és ahol – a régi példázattal élve – a jó cipész éppen annyira értékes az Isten szemében, mint a jó remete. És fordítva is igaz. Az a fontos, hogy hitelesek legyünk. Ha a cipészek fognak meditációba és a szentek kezdenek el cipőket készíteni, felborul a természet egyensúlya, és rosszra fordulnak a dolgok.

Ha az ember dolgozik és tanul, gondolkodik és derűsen él, érdeklődik önmaga és környezete iránt, általában nem marad túl sok ideje sem a csüggedésre, sem arra, hogy észrevegye, gondok gyötrik-e vagy sem. A fizikai, lelki és mentális elpuhultság nagy lelki drámák szülőanyja, amelyekben a tudat, saját könnyeiben fuldokolva egyre mélyebbre kerül a csüggedés bénító örvényében. A világ elfeledkezett a munka nevelő szerepéről, pedig ez nem átok, hanem áldás, hiszen a jól irányzott erőfeszítésben megleljük a derűlátás magvait, ebben az életben vagy egy másikban, ebben a világban vagy bármely másikban is.

Csak a nehéz vállalkozásokat érdemes megvalósítani, hiszen létezik egy rejtélyes kapcsolat a nehéz és az értékes között.

Jorge Angel Livraga

Azt mondták... a magabiztosságról

„Légy hasonló az égen szálló madárhoz... aki a törékeny gallyon megpihenve átéli az alatta tatóngó mélységet, mégis vígan énekel, mert bízik szárnyai erejében.”

(Victor Hugo)

„A magabiztosság az önismeretből fakad. A régi tanítás – »Ismerd meg önmagad!« –, amely sohasem veszítette el érvényességét, most is az alapfeltétele annak, hogy ebbe az irányba fejlődhessünk. Nem erősödhetünk meg abban, amit nem ismerünk.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Fájdalmasan tudatában vagyok tökéletlenségeimnek, s ebben a megismerésben rejlik minden erőm.”

(Mahatma Gandhi)

Filozófia mint életmód

„Fontos jellemzője a valódi szabadságnak az, hogy mindig a választás után következik be, nem pedig előtte. Néha azért tartunk a választástól, mert összekeverjük a valódi szabadságot a »szabad választással«. A választás szabadsága a választás végéig tart: számos választási lehetőségünk van, de a választással ezeknek a száma egyre csökken. De ha halogatom a döntést, és velem azt a pillanatot, amikor majd elveszítem a választási szabadságomat, ezzel együtt elhalasztom a szabadságom megízlelését és kiélvezését is. A szabadság tehát a választással veszi kezdetét, ha pedig nem tudunk választani, az olyan, mintha a jövő lehetőségei közt vergődnénk, miközben képtelenek vagyunk megélni bármelyiket is.”

(Részlet Pierre Poulain *Lencsén át a bölcsességig – Az önformáló fényképezés gyakorlati kézikönyve* című kötetéből.)

„Gondolkodj bátran, ne félj attól, hogy hibákat követsz el! Tartsd nyitva a szemed, az apró részleteket is vedd észre, és legyél mindenben mértéktartó, céljaidat kivéve.”

(Szent-Györgyi Albert)

„Sok mindent el lehet sajátítani, kisebb és nagyobb dolgokat is, és talán éppen a kisebbek azok, amelyek nagyobb önbizalmat adnak. Mindig van valami, amit újra elő lehet venni, amit jobbíthatunk, kiegészíthetünk, bővíthetünk. Mindig vannak új ajtók, amelyek kinyitásra várnak.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Ne légy rest annak látszani, ami valójában vagy.”

(Marcus Aurelius)

„Csak az erős képes szembenézni a sorsával, csak ő rendelkezik belső bizonyossága révén a szükséges kitartással. Ez az erő az önmagával szembeni kíméletlen őszinteségekben mutatkozik meg.”

(Ji King)

„Ha fürödni mégy, vess számot magadban mindazzal, ami a fürdőben történni szokott: lefröcskölök, lökdösök, szidják és meglopják az embert. Sokkal nagyobb határozottsággal fogsz a dologhoz, ha magadban kijelented: fürödni akarok, és magatartásomat is meg akarom őrizni a természetnek megfelelő állapotban.”

(Epiktétosz)

„A legnagyobb téiben tanultam meg, hogy legyőzhetetlen nyár lakozik bennem.”

(Albert Camus)

„Ne tévesszük össze a belső magabiztosságot – amelyet a fegyelem adta erős türelmünkkel erősítettünk meg – azzal az önhiúsággal, hogy a sors kegyeltjeinek hisszük magunkat, és azt gondoljuk, hogy minden ajtó könnyedén megnyílik számunk-

Évadzáró ökopiknik bográcsos ebéddel

BUDAPEST

2012. június 17. vasárnap, 10.00
Budai Tájvédelmi Körzet

Önkéntes természetvédelmi csoportunk évadzáró bográcsos ebédre és piknikre, játékra, mulatságra, kis kirándulásra invitálja önkénteseit és kedves családtagjaikat.

A részvétel díjtalan.

Az idő ciklikussága Filozófiai kávéház

SZÉKESFEHÉRVÁR

2012. június 17. vasárnap, 18.00
Ribillió Kávézó és Söröző, Rózsa u. 1.

Mi az idő? Az egyik legnehezebben megfogható fogalmak egyike. Ráadásul különbség van a fizikai (objektív) és a lelki (szubjektív) idő között is. Hogyan lehet meghatározni az idő értékét, mitől tekinthető egy élet hosszúnak vagy rövidnek, hogyan lehet barátunkká tenni az időt? „Az idő olyan, mint a szétörhettelen gyűrű. Csak arra van lehetőség, hogy végighaladjunk rajta. Aki képes haladni az idő ciklusain át, az felismeri a Maradandót.”

A belépés díjtalan.

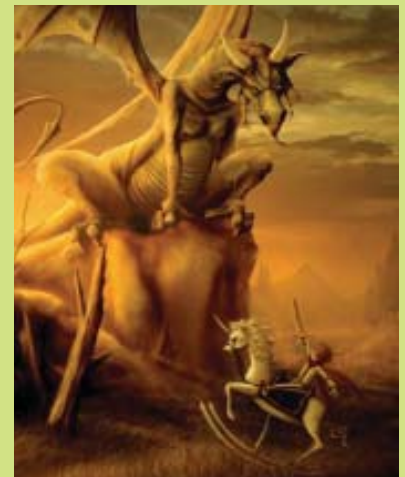
Mese Lélektől Lélelig

PÉCS

2012. június 21. és 28. csütörtök, 16.00
Az Új Akropolisz pécsi központja, Teréz utca 1.

- Hogyan ismerhetjük fel a jó mesét?
- Milyen szimbólumokat rejt a mese?
- Hogyan válik a mese lelki táplálékká?
- Mire tanítja a mese a gyermekeket és a felnőtteket?
- Mi a varázsmese?
- A varázsmese szereplői és szimbolikus jelentésük

Belépődíj: 800 Ft, kedvezménnyel 600 Ft

Hermetikus hagyományok: a Lélek alkímiája

BUDAPEST

2012. június 30. szombat, 18.30

Hunyadi Kultúrműhely, I., Attila út 29. I/7. (kaputelefon: 24)

Előadás

„Egy lélekből, a Minden-lélekből jönnek elő a lelkek, akik szétszóródnak az egész világon, mintha szándékosan elrendezték volna. Ezek a lelkek sok átalakuláson mennek keresztül...” (Hermetikus töredék)

Belépődíj: 800 Ft, kedvezménnyel 600 Ft

A reneszánsz kert filozófiája

BUDAPEST

2012. június 30. szombat, 16.00

Főnix Kultúrműhely, VIII., Rigó u. 6–8.

Előadás

A reneszánsz vége felé többen is szörnyekkel és fura lényekkel teli, elvarázsolt kerteket építettek. A vadregényes ösvényeken az önismeret útján járó ember rátalálhatott önmagára. Ezeket a titkokat fűrkésszük a ma is látható itáliai reneszánsz kertek képeinek segítségével.

Belépődíj: 800 Ft, kedvezménnyel 600 Ft

ra. Ebben az önhittségben sokkal több a hiúság; nagy, gőgnek álcázott önbizalomhiányt rejt magában, amely alulmarad a nehézségekkel szemben.”

(Beatriz Diez Canseco)

„Nem buktam el, csak találtam tízezer utat, ami nem járható.”

(Thomas Alva Edison)

„Senki nem kelthet bennünk kisebbrendűségi érzést a jóváhagyásunk nélkül.”

(Eleanor Roosevelt)

„Akármennyi gond ellen harcolunk is, mindig segít az elért sikerek élő emléke, az olyan dolgokba vetett bizalom, amelyet igenis képesek voltunk eredményesen végrehajtani. Ez az »egyszer már képes voltam rá« válik a »mindig képes leszek rá« viszonyulásává.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Ki vehet el éntőlem valamit, S szegényebbé ki tehet engemet? Mindenemet magammal hordozom, Ha nem vesztettem el a lelkemet!”

(Reményik Sándor)

„A rendkívüli szerénységet és lelkiismeretességet bizonyosan siker koronázza, csupán az a fontos, hogy ez ne váljon üres formasággá vagy szolgálalkúséggé, hanem mindig járjon együtt a személyes fellépés kel-

ő méltóságával, nehogy az ember megalázza magát.”

(Ji King)

„Az élet egyikünk számára sem könnyű, de nincs semmi baj, ha van kitartásunk és főleg önbizalmunk. Hinnünk kell, hogy tehetségesek vagyunk valamiben, és hogy ezt a valamit bármi áron is el kell érünk.”

(Marie Curie)

„Mindenki tud valamit, amit ő tud a világon a legjobban. Azért született meg.”

(Kornis Mihály)

„Amíg a belső jellemünk erősebb és gazdagabb, mint bármi, amit a külső szerencse kínálhat, amíg belsőleg fölötte állunk a sors változásainak, addig a szerencse hú marad hozzánk.”

(Ji King)

„Nem elég csak érezni, gondolkodni is kell, ráadásul szeretettel gondolkodni, mert nem igaz az a tévhit, hogy a gondolatok »hidegek«. A tiszta, precíz, szilárd gondolatok fognak a legjobban hozzájárulni a magabiztosság fenntartásához.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Mert semmi nem teszi nemesebbé a lelket, mint ha valaki az élet jelenségeit módszeresen és tárgyilagosan tudja vizsgálni, és mindig úgy tudja szemügyre venni őket, hogy világo-

Ajánljuk

Filozófiai kávéház

Egy öreg cseroki indián egyszer arról mesélt az unokájának, hogy nagy harc dúl a lelkében. A harc két farkas között zajlott. Az egyik gonosz volt, tele dühvel, irigységgel, fájdalommal, önsajnálattal, kisebbségi érzéssel, felsőbbrendűséggel. A másik jó volt, tele békével, örömmel, szeretettel, alázatossággal, reménnyel, bőkezűséggel. Az unoka kis gondolkodás után azt kérdezte: „És melyik farkas fog győzni?”, mire az öreg: „Amelyiket etetem”.

Aki feltette már magának a „Ki vagyok?”, „Honnan jöttem?”, „Merre tartok?” kérdéseket, és a választatokon összetalálkozik olykor a két farkassal, annak ismerősen cseng a mese dilemmája – aki pedig már eldöntötte, hogy a második állatot táplálja tovább, az kedvére válogathat a Filozófiai kávéház <http://filozofiaikavehaz.blog.hu> bőségtáliból.

san látja: a dolgok melyik rendjéhez tartoznak, mire használhatók, mi az értékük az összesség, mi az egyes ember szempontjából.”

(Marcus Aurelius)

„Az ember gyakran válik azzá, aminek önmagát hiszi. Ha folyamatosan azt mondogatom magamnak, hogy egy bizonyos dologra nem vagyok képes, előbb-utóbb tényleg képtelenné válhatok rá. De ha elhiszem,

hogyan meg tudom csinálni, biztosan megszerzem a képességet is hozzá, még ha ez eleinte esélytelennek tűnik is.”

(Mahatma Gandhi)

„Azok hódítanak, akik elhiszik, hogy képesek rá.”

(Vergilius)

„A teljes magabiztosság a sok próbálkozásnak, hibának és azok kija-

vításának, a nagy türelemnek, a sok szenvedésnek és a minden mélypont utáni újbóli magunkra találásnak az eredménye. A hosszan tartó igyekezet gyümölcse.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Bízzunk magunkban, bízzunk erőnkben, készületlen azonban soha ne lépjünk síkra, s erőnkkel jobban gazdálkodjunk, mint eddigé...”

(Széchenyi István)

FILOZÓFIAI KVÍZ

Júniusi feladványunk az *életcélokhoz* nyújt inspirációt:

1. Fejezd be Seneca következő idézetét: „Semmilyen szél nem kedvez annak, aki ...”.

- a) ...szélhámos...
- b) ...köpönyeg nélkül indul útnak...
- c) ...nem tudja, melyik kikötőbe tart...
- d) ...háborogva kel útra...

2. „Aki a ... ismeri, az tud dönteni, aki döntött, nyugalmat talál, aki megtalálta a nyugalmát, bizonyosságban él. Aki bizonyosságban él, az birtokolja önmagát, az jobba teheti életét.” Mit kell ismernie Konfuciusz szerint az embernek?

- a) Jáde Sárkány titkát
- b) többi embert
- c) célt
- d) félelmet nem

3. Mi a bölcsesség útjának titka?

- a) Kihívásokkal teli munkahely és elismertség, megfelelő pihenés és szórakozás, kielégítő műveltség, a szükséges emberi kapcsolatok. Ha mindez megvan, jut idő és energia a bölcsesleg tanulmányozására.
- b) Meg kell tanulnunk objektívnek, pártatlannak és nyugodtnak lenni. A bölcs ismeri a természet törvényeit, és ezért nem avatkozik bele a dolgok folyásába, hiszen végtére is minden úgy jó, ahogy történik.
- c) A bölcsességhez vezető út 1500 éve már, hogy karbantartás miatt zárva van.
- d) Ha az ember nem törekszik és fejlődik fiatalon, amíg törekednie és fejlődnie kell, hanem restségbe és céltalanságba süllyed, sohasem találja meg a bölcsesség útját.

4. „Töviséken át a csillagokig. (Per aspera ad astra.)” – tartja a latin mondás. Mit jelenthet ez?

- a) Ha tövisekkel csapkodod magad, egy idő után látni fogod a csillagokat. Erről szolt a középkorban néhány önsanyargató mozgalom.
- b) A célok eléréséhez nehézségeken át vezet az út, de semmilyen fáradság sem hiábavaló. Ezt ma az angol úgy fogalmazza meg: „No pain, no gain.”
- c) Fel kell mászni az égig érő paszulyra.
- d) Lehetetlen győzedelmeskednünk, ha nem szenvedtünk érte eleget, és csak az égiek tudják, hogy az mennyi. Minden egyes apró győzelemhez verejtékes küzdelem vezet, és még az sem biztos, hogy elérjük, hiszen a csillagok messze vannak.

Küldd el nekünk tippjeidet az elehir@ujakropolisz.hu címre! A helyes megfejtők között jegyeket sorsolunk ki, amelyek beválthatók egy tetszés szerinti programunkra, vagy választhatnak egyet Fortuna füzeteink közül.

MÁJUSI KVÍZÜNK HELYES VÁLASZAI A KÖVETKEZŐK: : 1. A, 2. B, 3. C, 4. B